

СПИСЪК

на публикациите с резюмета на гл. ас. д-р Йосиф Аструков, участник по конкурса за заемане на а. д. доцент по Кинознание, киноизкуство и телевизия (дигитални технологии на екранните образи), 8.4., обявен в ДВ бр. 52 от 18.06.2024 г.

Книги:

Аструков, Йосиф, **Фотографията като...**

Монография, Второ допълнено издание, 212 стр., София, 2023, ISBN 978-619-91370-4-8 ISBN 978-619-91370-5-5, ISBN 978-619-91370-3-1

Фотографията се превърна в популярна (поп) култура. Повечето от изображенията днес не се създават, за да останат – било като спомен, архив, документ или произведение на изкуството. Самата същност на фотографията да запечатва във времето се промени. Това постави хората в позицията на създатели, а не на потребители на продукт на масовата култура. До каква степен обаче това, което масовият потребител създава, може да се нарече изкуство?

Директен PDF линк: <https://ioshertz.github.io/ioshertz/Photographyas.pdf>

Аструков, Йосиф, **Екран и сцена. Новите мултимедийни представления.**

Монография, 135 стр., София, 2023, ISBN 978-619-91370-2-4

Книгата проследява развитието и опитите за смесване на екран и сцена, още от появата на кинематографа, през различните технологични стъпки и течения в изкуството, до съвременните дигитални мултимедийни представления, които са изключително хибридни по своята същност. Тяхната чисто технологична зависимост определя и мястото им в текста, заедно с анализа за начините им на изграждане и възможните възприятия на публиката. Текстът представя интересни паралели на постановките днес, които съотнесени към миналото дават общата картина на тези произведения, родени от пресичането на двете изкуства – театър и кино.

Директен PDF линк:

<https://ioshertz.github.io/ioshertz/NewMultimediaPerformances.pdf>

Статии:

Аструков, Йосиф, **Самотният зрител**, В: Изкуствоведски четения. Модул Ново изкуство: ПЕРСОНАЛИЯ, С., Институт за изследване на изкуствата, БАН, С., 2021, стр. 489-499, ISSN 1313-2342 ISBN 978-619-7619-05-8

Реферира се в *Web of Science*

Зрителят днес е сам. Масовото възприемане, така характерно за раждането на киното, вече не е основния начин на рецепция. При все, че кината все още

съществуват, по-голямата част от аудиторията гледа самостоятелно в домовете си, на собствени екрани, статични или мобилни. Очевидно дори класическата телевизионна рецепция не е най-често срещаният модел днес – хората рядко се събират заедно, макар и в една къща, те гледат по-отделно. Тази реалност се отразява както на обществото така и на киното, което в този контекст вече се възприема като част от цялостната „визуалната продукция“, киното споделя дигиталния екран заедно с много други произведения. Настоящият материал проследява основните характеристики на тази самотна рецепция и нейните потенциални причини.

Аструков, Йосиф, Огледало на обществото ли са новите сериали,

Проблеми на изкуството, Институт за изследване на изкуствата, БАН, С., бр. 2, 2020, стр. 36-40, ISSN 0032-9371

Реферира се в ERIH Plus

За малко повече от десетилетие, сериалът като екранна форма се промени драстично, заемайки централно място в интереса на зрителите. Причините за това са много и разностранни, както икономически така и социални. Ако се върнем няколко десетилетия назад ще видим, че най-успешните формати приблизително до началото на 2000-ната година бяха т.н. ситкоми, ясно обвързани с телевизията и всички присъщи ѝ особености. В този период интернет тепърва се развиваше и екранното им битие беше единствено и само телевизионно. След 2000-ната година сериалите започнаха осезаемо да се променят – както като форма, така и като начини на възприемане. Първите примери за подобни сериали (в текста с дадени редица примери) на първо място изненадваха с различната си визия, тотално различна от доминиращия до тогава телевизионен студиен формат, те съдържаха екстериори, мащабни външни декори, с раздвижена холивудска камера, специални ефекти и т.н. До този момент всичко това беше приоритет на скъпо струващото комерсиално кино. Следващата изненада беше зрителската рецепция. Преди всичко те не се възприемаха само телевизионно. Сериалите, подобно на филмите започнаха да присъстват все повече онлайн. Днес телевизията се превърна от доминираща медия за сериалите в по-скоро съпътстваща. Интернет гледаемостта отвори напълно нови измерения в индустрията, абсолютно немислими преди. Животът на един сериал в интернет е значително по-дълъг, отколкото на телевизионния екран. Нещо повече – интернет няма „праймтайм“. Веднъж качен в платформата, той може да се гледа безброй пъти и да достигне практически неограничена аудитория. А самото възприемане на произведението е нелинейно – авторите вече нямат контрол върху това как ще бъде гледано то. Неограничената аудитория и многовариантно разпространение привлече огромен капитал към сериалите, достигайки днес до едно море от продукция, което буквално ни залива ежедневно. Премиерите на сериалите в момента са съпроводени с цялостни кампании, събития далеч надхвърлящи просто поредното излъчване. Съвсем естествено се появиха и платените платформи за онлайн гледане, които от своя страна се превърнаха и в някои от най-сериозните продуценти на сериали (Netflix). Парадоксално, при цялата тази масовост и зрителски интерес, рецепцията на сериалите всъщност е силно индивидуализирана. Това е и втората социална посока, която смятам за дори по-важна от икономическата, тъй като пряко се отразява върху обществото и отделния индивид в него. А може би е по-правилно да се каже, че обществото се отразява в екрана. В съвременното общество доминирано от отчуждението,

сериалите се явяват едновременно отдушник и заместител на общуването. И ако се вгледаме в това какви сериали доминират американския мейнстрим, който налага глобален модел, ще видим именно това. Като пример разглеждам сериала „Западен свят” (2016-), който много нашумя последните години и намирам за емблематичен за описаните тенденции.

Astrukov, Iosif, The "DUNE" Contemporary Dance Company's Film Productions (Филмови продукции на Компанията за съвременен танц "ДЮН"). В: УМЕТНОСТ И КОНТЕКСТ 6: ЗАБОРАВЛЕНИ УМЕТНИЦИ И УМЕТНИЧКА ДЕЛА, СРПСКА АКАДЕМИЈА НАУКА И УМЕТНОСТИ ОГГРАНАК САНУ У НИШУ, СРПСКА АКАДЕМИЈА НАУКА И УМЕТНОСТИ ОГГРАНАК САНУ У НОВОМ САДУ, Ниш – Нови Сад 2021, стр. 177-186, ISBN 978-86-7025-883-9

Today, due to the enormous amount of productions and digital mass culture phenomena, we are leaving behind and forgetting much more quickly than once. A period of only a decade now is enough to lose track and memory of events. The DUNE contemporary dance company, founded by group of young people 30 years ago, realized enormous amount of projects, not only stage performances, but also festivals, workshops, classes and several dance films. This paper follows shortly their productions over the years, and more specifically the work of the choreographer Petya Stoykova, with focus on their dance films. (Днес, поради огромното количество продукции и феномени на цифровата масова култура, ние изоставяме и забравяме много по-бързо от веднъж. Период от само едно десетилетие сега е достатъчен, за да загубите представа и памет за събитията. Компанията за съвременни танци ДЮН, основана от група млади хора преди 30 години, реализира огромно количество проекти, не само сценични изяви, но и фестивали, уъркшопи, класове и няколко танцови филма. Този материал проследява накратко техните продукции през годините и по-конкретно работата на хореографа Петя Стойкова, с акцент върху техните танцови филми).